

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Πολιτική Αίτηση Αρ. 123/2025)
(i-justice)

11 Ιουλίου, 2025

[Λ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ-ΑΝΔΡΕΟΥ, Δ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964, ΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ) ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 2018

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΚΑΤΑΚΡΑΤΗΣΗΣ ΤΕΚΜΗΡΙΩΝ ΗΜΕΡ. 14/04/25, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΜΟΝΟΜΕΡΟΥΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΑΡ. ΑΙΤ. 65/25 ΤΟΥ ΑΝ. ΛΟΧΙΑ 102, ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΡΑΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΤΩΝ ΤΕΚΜΗΡΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΝ ΣΤΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΘΗΚΕ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 33 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΝΟΜΟ ΚΕΦ. 155.

Αλ. Κληρίδης με Χλ. Κωνσταντίνου (κα) για Φοίβος, Χρίστος Κληρίδης & Συνεργάτες ΔΕΠΕ, για τον Αιτητή.

Ελ. Παπαγαπίου (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας με Ηρ. Ζησίμου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η Αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

(Δοθείσα Αυθημερόν)

Λ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ - ΑΝΔΡΕΟΥ, Δ.: Κατόπιν αιτήματος της Αστυνομίας υποστηριζόμενου από Ένορκη Δήλωση του Αν. Λοχία 102, Π. Σολωμού, του ΤΑΕ(Ε) του Τμήματος Καταπολέμησης του Αρχηγείου Αστυνομίας, Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (εφεξής Κατώτερο Δικαστήριο) εξέδωσε στις 14/4/2025, Διάταγμα Κατακράτησης Τεκμηρίων για περίοδο τριών μηνών.

Τα γεγονότα επί των οποίων στηρίχθηκε η αίτηση της Αστυνομίας για την έκδοση του υπό κρίση Εντάλματος, όπως αυτά αναδύονται από την Ένορκη Δήλωση του Αν. Λοχία 102, Π. Σολωμού, του ΤΑΕ(Ε) του Τμήματος Καταπολέμησης του Αρχηγείου Αστυνομίας, είχαν ως εξής:

Αφού προηγήθηκε χειρόγραφο σημείωμα κατάδικου με το οποίο εξέφραζε την επιθυμία να μιλήσει σε μέλη της Αστυνομίας αναφορικά με κάποια θέματα που συμβαίνουν εντός των Κεντρικών Φυλακών, μέλη του ΤΑΕ(Ε) Αρχηγείου μετέβηκαν στις Κεντρικές Φυλακές και συναντήθηκαν με τον εν λόγω κατάδικο ο οποίος, μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι ο Αιτητής, ο οποίος είναι Αρχιδεσμοφύλακας και επικεφαλής της Πτέρυγας 10 των Κεντρικών Φυλακών (ο 1^{ος} Υποπτος), συνεργάζεται με άλλους κατάδικους της εν λόγω Πτέρυγας, τους οποίους κατονόμασε προφορικά, με σκοπό το χρηματικό όφελος.

Ο συγκεκριμένος κατάδικος ανέφερε ότι προτίθετο να προβεί σε κατάθεση και να παραθέσει στοιχεία και ονόματα εμπλεκόμενων προσώπων, υπό την προϋπόθεση ότι θα μετακινόταν ο Αιτητής από τα καθήκοντα του στη συγκεκριμένη Πτέρυγα καθότι, σε αντίθετη περίπτωση, φοβόταν αντίποινα εναντίον του.

Κατόπιν τούτου και αφού μεσολάβησε μετακίνηση του Αιτητή από τη συγκεκριμένη Πτέρυγα στις 24/3/2025, στις 4/4/2025 διευθετήθηκε συνάντηση με τον πιο πάνω κατάδικο στις Κεντρικές Φυλακές όπου του λήφθηκε κατάθεση. Σε αυτή ανέφερε ότι τα τελευταία τρία χρόνια βρίσκεται

κρατούμενος στις Κεντρικές Φυλακές στη συγκεκριμένη Πτέρυγα, στην οποία επίσης βρίσκεται ως κρατούμενος ένα άλλο πρόσωπο (ο 2^{ος} Υποπτος). Ο 2^{ος} Υποπτος ασχολείται με το εμπόριο προϊόντων όπως τσιγάρα, καφέδες, τηλεκάρτες κτλ, εντός της Πτέρυγας, τα οποία προμηθεύεται από το κυλικείο των Φυλακών και στη συνέχεια τα μεταπωλεί στους συγκρατούμενους του σε πολύ υψηλότερη τιμή από την κανονική. Η πληρωμή γίνεται με τη χρήση Paysafe, διαδικτυακής πλατφόρμας πληρωμών που βασίζεται σε κουπόνια με δεκαεξαψήφιο κωδικό (pin), αφού απαγορεύονται τα μετρητά χρήματα στις Φυλακές. Πρόσωπο εκτός των φυλακών, συγγενικό ή φιλικό του εκάστοτε κρατούμενου που επιθυμεί να αγοράσει προϊόντα από το 2^ο Υποπτο, μεταβαίνει σε περίπτερο και αγοράζει κάρτα και στη συνέχεια του αναφέρει το δεκαεξαψήφιο μοναδικό αριθμό που υπάρχει στην κάρτα, τον οποίο δίδουν στο 2^ο Υποπτο. Ακολουθώντας ο 2^{ος} Υποπτος ενημερώνει τη σύζυγο του, 3^η Υποπιτη για το δεκαεξαψήφιο κωδικό της Paysafe και πιστώνει τα χρήματα της Paysafe στο λογαριασμό τους. Στη συνέχεια ο Αιτητής λαμβάνει το μερίδιο του από τις πωλήσεις το οποίο αντιστοιχεί στα μισά χρήματα από κάθε πώληση και τα οποία του αποστέλλει η 3^η Υποπιτη μέσω Revolute, για να αφήνει το 2^ο Υποπτο ανενόχλητο να κάνει τις πωλήσεις του στην Πτέρυγα.

Άλλος τρόπος με τον οποίο οι κρατούμενοι πληρώνουν το 2^ο Υπόπιο για να αγοράσουν προϊόντα είναι μέσω της εταιρείας Akis Express. Συγκεκριμένα, συγγενικό ή φιλικό πρόσωπο του κρατούμενου, αποστέλλει χρήματα με παραλήπτη το χρήστη του αριθμού τηλεφώνου 99925998 ο οποίος ανήκει στην 3^η Υπόπτη. Ο συγκεκριμένος αριθμός τηλεφώνου, είναι αυτός που χρησιμοποιείται και για τις συναλλαγές της Paysafe.

Ακολουθώς ο κατάδικος ανέφερε ότι, τρεις, τέσσερις φορές πλήρωσε σε μετρητά τον 1^ο Υπόπιο χρηματικά ποσά για τα προϊόντα που χρειάστηκε να πάρει από το 2^ο Υπόπιο και την πληρωμή την έκανε στο επισκεπτήριο της Πτέρυγας 10, προτού εισέλθει σε αυτή, καθότι δεν μπορούσε να μεταφέρει μετρητά μέσα στην πτέρυγα, αλλά ούτε και να δώσει μετρητά στο 2^ο Υπόπιο. Συνολικά ο κατάδικος ανέφερε ότι από τον Οκτώβριο του 2024 μέχρι και σήμερα, έδωσε στον 1^ο Υπόπιο το χρηματικό ποσό των €1,100 σε μετρητά.

Ενόψει των πιο πάνω, εξασφαλίστηκαν, στις 9/4/2025, Εντάλματα Σύλληψης για όλους τους Υπόπιους. Ο Αιτητής συνελήφθη στις 10/4/2025 στην οικία του. Σε έρευνα που ακολούθησε στην οικία του δυνάμει Εντάλματος Έρευνας, εντοπίστηκαν και παραλήφθηκαν ως τεκμήρια διάφορα αντικείμενα, τα οποία περιγράφονται.

Στον Όρκο που συνόδευε την Αίτηση για κατακράτηση τεκμηρίων, αναφέρετο ότι λόγω της σοβαρότητας της υπόθεσης, καθώς και του ότι κάποια από τα τεκμήρια που είχαν παραληφθεί είχαν αποσταλεί για δικανική εξέταση, η οποία δεν είχε ολοκληρωθεί, ενώ για άλλα τεκμήρια η μελέτη και αξιολόγηση τους δεν είχε συμπληρωθεί, η κατακράτηση τους, μέχρι τη συμπλήρωση των αστυνομικών εξετάσεων, κρίνονταν αναγκαία για σκοπούς διερεύνησης της υπόθεσης.

Τα πιο πάνω ήταν ουσιαστικά το βασικό μαρτυρικό υλικό που είχε τεθεί από την Αστυνομία ενώπιον του Κατώτερου Δικαστηρίου στις 9/4/2025, υποστηρίζοντας το αίτημα της για έκδοση Διατάγματος Κατακράτησης Τεκμηρίων.

Από τον Όρκο που είχε τεθεί ενώπιον του Κατώτερου Δικαστηρίου προέκυπτε ότι στο πλαίσιο εκτέλεσης του Εντάλματος Έρευνας που είχε εξασφαλιστεί σε σχέση με την οικία του Αιτητή είχαν εντοπισθεί και παραληφθεί Τεκμήρια τα οποία δεν αναφέρονταν στο εν λόγω Ένταλμα.

Κατόπιν μονομερούς Αίτησης του Αιτητή στην Πολιτική Αίτηση με αρ. 111/2025 παραχώρησα στις 12/6/2025 άδεια στον Αιτητή για να

καταχωρίσει Αίτηση δια Κλήσεως προς το σκοπό έκδοσης Προνομιακού Εντάλματος *Certiorari* σε σχέση με το Διάταγμα Κατακράτησης Τεκμηρίων που εξεδόθη στις 14/4/2025 από Κατώτερο Δικαστήριο. Η άδεια δόθηκε αφού βρήκα πως, με δεδομένο ότι το υπό έλεγχο Διάταγμα είχε εκδοθεί από διαφορετικό Δικαστή από το Δικαστή που εξέδωσε το Ένταλμα Έρευνας, υπήρχε συζητήσιμο θέμα σε σχέση με το κατά πόσο το Κατώτερο Δικαστήριο είχε εξουσία, με βάση τα όσα διαλαμβάνονται στο **Άρθρο 33** του **Κεφ. 155**, να το εκδώσει, στο βαθμό που αυτό αφορούσε και αντικείμενα που εντοπίστηκαν από την Αστυνομία στο πλαίσιο εκτέλεσης Εντάλματος Έρευνας, τα οποία (αντικείμενα), όμως, δεν αναφέρονταν στο εν λόγω Ένταλμα.

Η Αίτηση δια Κλήσεως καταχωρίστηκε με βάση τις οδηγίες του Δικαστηρίου και επεδόθη στο Γενικό Εισαγγελέα. Ο τελευταίος, εκπροσωπούμενος από την κα Παπαγαπίου, Ανώτερη Δικηγόρο της Δημοκρατίας και κα Ζησίμου, Δικηγόρο της Δημοκρατίας, καταχώρισε Ένσταση υποστηριζόμενη από Ένορκη Δήλωση του Αν. Λοχία 102, Π. Σολωμού, στην οποία προβάλλονται συνολικά 10 Λόγοι Ένστασης. Σε αυτή, μεταξύ άλλων, προβάλλεται ότι η έκδοση του υπό εξέταση Διατάγματος Κατακράτησης είναι καθόλα νομότυπη, έγκυρη και δεόντως αιτιολογημένη. Επίσης, προβάλλεται ότι τα **Άρθρα 32** και **33** της **Ποινικής Δικονομίας** δεν εισάγουν περιορισμό της

δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου, αλλά ρυθμίζουν τη διαδικασία χειρισμού των παραληφθέντων τεκμηρίων μετά την έκδοση εντάλματος έρευνας. Η έκδοση του Διατάγματος Κατακράτησης Τεκμηρίων από το Κατώτερο Δικαστήριο, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν αναφέρονταν στο Ένταλμα Έρευνας, αλλά εντοπίστηκαν και παραλήφθηκαν κατά την εκτέλεσή του και σε σχέση με τα οποία υπήρχε εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι διαπράχθηκαν τα αναφερόμενα στην αίτηση κατακράτησης τεκμηρίων, αδικήματα, δεν συνιστά, ως προβάλλεται, υπέρβαση εξουσίας. Ως είναι η θέση του Γενικού Εισαγγελέα, το Κατώτερο Δικαστήριο ενήργησε εντός του πλαισίου της κατά Νόμο εξουσίας του, βάσει των **Άρθρων 27, 32 και 33 του Κεφ. 155**, τα οποία εφάρμοσε συνδυαστικά έτσι ώστε να μην θεμελιώνεται λόγος ακυρότητας ή υπέρβαση εξουσίας. Αναφέρεται, επίσης, ότι ανεξαρτήτως των πιο πάνω και σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι το Κατώτερο Δικαστήριο υπερέβη τη δικαιοδοσία του, τυχόν ακυρωτικό αποτέλεσμα δεν θα έχει οποιαδήποτε πρακτική έννομη συνέπεια, καθόσον τα επίδικα τεκμήρια ανευρέθηκαν νόμιμα και χωρίς επηρεασμό ή παραβίαση των συνταγματικών δικαιωμάτων του Αιτητή μετά από την έκδοση νόμιμου Εντάλματος Έρευνας. Παρεμβάλλεται, επίσης, ότι κατά την έκδοση της σχετικής άδειας διαπιστώθηκε και από το Δικαστήριο ότι υφίσταται αντικειμενικά η απαιτούμενη εύλογη αιτία ώστε να θεωρηθεί βάσιμη η πεποίθηση περί τέλεσης των ποινικών αδικημάτων που

αναφέρονταν στην ένορκη δήλωση της αίτησης κατακράτησης των τεκμηρίων.

Έχω θέσει υπόψη μου και μελέτησα το σύνολο των όσων τέθηκαν στην Αίτηση, στην Ένσταση, στις κατατεθείσες Ένορκες Δηλώσεις, στην Έκθεση, καθώς και τις εμπεριστατωμένες αγορεύσεις των ευπαίδευτων δικηγόρων.

Στην υπό συζήτηση περίπτωση, με δεδομένο ότι το υπό έλεγχο Διάταγμα εκδόθηκε από διαφορετικό Δικαστή από το Δικαστή που εξέδωσε το Ένταλμα Έρευνας, ό,τι χρήζει εξέτασης είναι το κατά πόσο το Κατώτερο Δικαστήριο είχε εξουσία, με βάση τα όσα διαλαμβάνονται στο **Άρθρο 33** του **Κεφ. 155**, να το εκδώσει, στο βαθμό που αυτό αφορούσε και αντικείμενα που εντοπίστηκαν από την Αστυνομία στο πλαίσιο εκτέλεσης Εντάλματος Έρευνας, τα οποία (αντικείμενα), όμως, δεν αναφέρονταν στο εν λόγω Ένταλμα.

Όπως το Δικαστήριο επεσήμανε στην Απόφαση του με την οποία δόθηκε άδεια στον Αιτητή για να καταχωρίσει Αίτηση δια Κλήσεως προς το σκοπό έκδοσης Προνομιακού Εντάλματος *Certiorari*, οι πρόνοιες που διέπουν την εξουσία του Δικαστηρίου για κατακράτηση τεκμηρίων εντοπίζονται στα **Άρθρα 32** και **33** του **Κεφ. 155**. Η εξουσία για κατακράτηση αντικειμένων

τα οποία ανευρέθηκαν και κατασχέθηκαν στα πλαίσια εκτέλεσης εντάλματος έρευνας δυνάμει του **Άρθρου 27** του **Κεφ. 155** παρέχεται από το **Άρθρο 32(1)**, στο οποίο ορίζεται ότι πράγμα που έχει κατασχεθεί κατά την εκτέλεση εντάλματος έρευνας και προσκομίζεται ενώπιον Δικαστή, όπως προβλέπεται στο **Άρθρο 27¹**, δύναται να κατακρατηθεί μέχρι την αποπεράτωση οποιασδήποτε ποινικής διαδικασίας η οποία είναι δυνατό να διεξαχθεί σε σχέση με αυτό. Το **Άρθρο 33** παρέχει εξουσία στο Δικαστήριο για την έκδοση διατάγματος κατακράτησης σε σχέση με περιουσία η οποία, στο πλαίσιο εκτέλεσης εντάλματος έρευνας που εξουσιοδοτούσε τη διενέργεια έρευνας σε συγκεκριμένο χώρο, έχει κατασχεθεί χωρίς η εν λόγω περιουσία να αναφέρετο στο ένταλμα έρευνας.

¹ 27. Όταν δικαστής ικανοποιείται με ένορκη έγγραφη δήλωση ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι σε οποιοδήποτε τόπο υπάρχει-

(α) οτιδήποτε στο οποίο ή σε σχέση με το οποίο διαπράχτηκε ποινικό αδίκημα ή υπάρχει υποψία ότι διαπράχτηκε ή

(β) οτιδήποτε για το οποίο υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι θα παρέχει απόδειξη ως προς τη διάπραξη ποινικού αδικήματος ή

(γ) οτιδήποτε για το οποίο υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για το σκοπό διάπραξης ποινικού αδικήματος, ο δικαστής δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να εκδώσει ένταλμα (το οποίο αναφέρεται στο νόμο αυτό ως “ένταλμα έρευνας”), που εξουσιοδοτεί το πρόσωπο που κατονομάζεται σε αυτό-

(i) να ερευνήσει τον τόπο αυτό προς ανεύρεση οποιουδήποτε τέτοιου πράγματος και **να κατάσχει και μεταφέρει αυτό ενώπιον του Δικαστηρίου από το οποίο εκδόθηκε το ένταλμα έρευνας ή ενώπιον άλλου Δικαστηρίου** για να τύχει αυτό μεταχείρισης σύμφωνα με το νόμο και

(ii)

(Η έμφαση είναι του παρόντος Δικαστηρίου)

Το **Άρθρο 33** διαλαμβάνει, συναφώς, τα ακόλουθα:

«33. Αν κατά την έρευνα κάποιου τόπου δυνάμει εντάλματος, ο εξουσιοδοτημένος να διεξάγει την έρευνα βρει περιουσία που δεν αναφέρεται στο ένταλμα αλλά σε σχέση με την οποία υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι διαπράχτηκε ή σκοπεύεται να διαπραχτεί ποινικό αδίκημα, αυτός δύναται να κατάσχει την περιουσία αυτή και να τη μεταφέρει ενώπιον του Δικαστή που έκδωσε το ένταλμα, ο οποίος δύναται να εκδώσει τέτοιο διάταγμα αναφορικά με την κατακράτηση ή διάθεση της περιουσίας ως ήθελε φανεί σε αυτόν σκόπιμο.»

Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση του Κ.Ν., Πολιτική Αίτηση Αρ. 181/2021, ημερ. 25/10/2022**, οι πρόνοιες των **Άρθρων 32 και 33** διαφέρουν ως προς το ότι στην περίπτωση του **Άρθρου 32**, η περιουσία της οποίας, δυνατό να διαταχθεί η κατακράτηση, αναφέρεται στο ένταλμα, ως το αντικείμενο διενεργούμενης, στη βάση αυτού, έρευνας ενώ στην περίπτωση του **Άρθρου 33**, η κατασχεθείσα περιουσία δεν αναφέρεται στο ένταλμα.

Οι ευπαίδευτες συνήγοροι για το Γενικό Εισαγγελέα προβάλλουν ότι τυχόν ακυρωτικό αποτέλεσμα δεν θα έχει οποιαδήποτε πρακτική έννομη συνέπεια, καθόσον τα επίδικα τεκμήρια ανευρέθηκαν νόμιμα στο πλαίσιο εκτέλεσης έγκυρου και νόμιμου Εντάλματος Έρευνας και χωρίς επηρεασμό ή παραβίαση των συνταγματικών δικαιωμάτων του Αιτητή.

Είναι σημαντικό στο σημείο αυτό να επισημάνουμε ότι η απόφαση του Δικαστηρίου για κατακράτηση τεκμηρίων θεωρείται αυτοτελής απόφαση η οποία, αν και άμεσα συνδεδεμένη με το ένταλμα έρευνας, εντούτοις έχει τη δική της αυτοτέλεια (**C.T. Tobacco Ltd κ.ά. ν. Τμήματος Τελωνείων (2003) 2 A.A.Δ. 212**). Τόσο νομικά όσο και δικονομικά υφίσταται σαφής διάκριση μεταξύ της κατάσχεσης και μεταφοράς πραγμάτων και αντικειμένων που εντοπίστηκαν κατά την έρευνα αφενός και της κατακράτησης και διάθεσης τους αφετέρου. Όπως από το Νόμο οριοθετούνται και ρυθμίζονται τα ξεχωριστά στάδια της διαδικασίας, το πρώτο στάδιο αφορά την έρευνα στο πλαίσιο της οποίας, εφόσον κάτι τέτοιο κρίνεται αναγκαίο για τους σκοπούς της αστυνομικής έρευνας, επιτρέπεται η κατάσχεση αντικειμένων μέχρι αυτά να παρουσιαστούν ενώπιον του Δικαστηρίου για την εξασφάλιση διατάγματος κατακράτησης. Το δεύτερο στάδιο αφορά την περαιτέρω κράτηση των κατασχεθέντων αντικειμένων μέσω της έκδοσης διατάγματος κατακράτησης, αφού προηγήθηκε η πρώτη φάση μέσω της κατάσχεσης κατά την εκτέλεση εντάλματος έρευνας η οποία παρέχει, ως ήδη πιο πάνω επισημάνθηκε, περιορισμένο δικαίωμα κράτησης τους μέχρι την παρουσίαση τους, το συντομότερο δυνατόν ενώπιον του Δικαστηρίου. Σκοπός δε των διαδικασιών αναφορικά με την κατακράτηση τεκμηρίων είναι ο καθορισμός της τύχης των παραληφθέντων

και κατασχεθέντων αντικειμένων και πραγμάτων πέραν της περιόδου που έπεται της έρευνας. Το δεύτερο αυτό στάδιο, ως ήδη πιο πάνω έχει επισημανθεί, αν και ακολουθεί τη διεκπεραίωση της έρευνας, θεωρείται αυτοτελές. Η πιο πάνω επισήμανση γίνεται για να τονισθεί η διάκριση που υφίσταται μεταξύ των δύο ξεχωριστών σταδίων και των δύο διαδικασιών και της αυτοτέλειας που χαρακτηρίζει την κάθε μια από αυτές. Ό,τι δε απασχολεί, εν προκειμένω, είναι η νομιμότητα της διαδικασίας που ακολουθήθηκε για την κατακράτηση τεκμηρίων.

Δεν είναι, δε, αντιληπτή η θέση που προβλήθηκε εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα ότι τα **Άρθρα 32 και 33 του Κεφ. 155** αποτελούν «*τυπικής φύσεως διαδικασίες*» που άπτονται του χειρισμού τεκμηρίων που νομίμως έχουν κατασχεθεί από την Αστυνομία και τούτο στη βάση του επιχειρήματος ότι η παράλειψη προσκόμισης τους στο Δικαστήριο που εξέδωσε το ένταλμα έρευνας ή σε άλλο Δικαστήριο συνιστά «*απλή παρατυπία*» ή «*δικονομική παρατυπία*». Ούτε, βεβαίως, προσφέρει οτιδήποτε στη συζήτηση των ζητημάτων που εγείρονται, το επιχείρημα ότι «*ακόμη και στην περίπτωση που οι ανακριτές παρέλειπαν να παρουσιάσουν τα αντικείμενα που λήφθηκαν στη βάση εντάλματος ερεύνης, τούτο δεν αποκλείει την μετέπειτα καταχώρηση τους κατά την ακροαματική διαδικασία ως τεκμήρια*». Το πώς το Δικαστήριο, κατά την εκδίκαση μιας υπόθεσης, θα

αντιμετωπίσει αίτημα κατάθεσης τεκμηρίων που παραλήφθηκαν και κατασχέθηκαν από την Αστυνομία, δεν αποτελεί παράμετρο που συνδέεται ή έχει οποιαδήποτε σχέση με το ζήτημα που απασχολεί στην παρούσα Αίτηση. Ούτε, βεβαίως, μπορεί να γίνεται εκ των προτέρων πρόβλεψη για το πώς θα αντιμετωπισθεί, σε ενδεχόμενη ακροαματική διαδικασία, από το εκδικάζον Δικαστήριο το ζήτημα κατάθεσης τεκμηρίων για τα οποία δεν ακολουθήθηκε η προβλεπόμενη από το **Άρθρο 33** διαδικασία, ώστε να ομιλούμε για απουσία οποιασδήποτε «πρακτικής σημασίας ή ουσιαστικής συνέπειας» σε περίπτωση ακυρωτικού αποτελέσματος στην υπό κρίση Αίτηση. Ό,τι αποκλειστικά απασχολεί στην υπό συζήτηση περίπτωση είναι η νομιμότητα της διαδικασίας που ακολουθήθηκε και η οποία ρυθμίζεται από τις πρόνοιες του **Άρθρου 33** του **Κεφ. 155**.

Ούτε είναι αντιληπτή η θέση ότι τυχόν ακυρωτικό αποτέλεσμα δεν θα έχει οποιαδήποτε πρακτική έννομη συνέπεια ή όφελος στη βάση του ότι δεν επηρεάστηκαν τα συνταγματικά δικαιώματα του Αιτητή, καθότι τα τεκμήρια που κατασχέθηκαν και δεν αναφέρονταν στο Ένταλμα Έρευνας δεν ήταν ιδιοκτησίας του. Ό,τι έχει, εν προκειμένω, σημασία είναι η διασύνδεση και ο συσχετισμός, μέσω του Όρκου της Αστυνομίας που υποστηρίζει την αίτηση κατακράτησης, των τεκμηρίων με τα υπό

διερεύνηση αδικήματα² (βλ. **Μιχαηλίδης ν. Αστυνομίας, Ποινική Έφεση Αρ. 330/2015, ημερ. 24/3/2017**).

Όσο δε αφορά την υπόθεση **Επί τοις Αφορώσι την Αίτηση Α. & Π. Φωκάς Λτδ, Πολιτική Έφεση Αρ. 314/2017, ημερ. 1/11/2018**, στην οποία έγινε παραπομπή, όπως ορθά επισημάνθηκε από τους ευπαιδευτους συνηγόρους του Αιτητή, αυτή δεν είναι σχετική, ούτε προσθέτω, βοηθά την επιχειρηματολογία των ευπαιδευτών συνηγόνων εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα, καθότι στην υπόθεση εκείνη η διαδικασία είχε απωλέσει το αντικείμενο της αφού ο Αιτητής επεδίωκε να ακυρώσει διάταγμα του Δικαστηρίου σε υπόθεση η οποία είχε ολοκληρωθεί και ο κατηγορούμενος είχε αθωωθεί.

Υποστηρίχθηκε, ακόμη, από τις ευπαιδευτες συνηγόρους εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα ότι, με δεδομένο το γεγονός ότι όλα τα τεκμήρια, είτε αυτά περιλαμβάνονταν στο Ένταλμα Έρευνας, είτε δεν περιλαμβάνονταν αλλά ανευρέθηκαν στο πλαίσιο εκτέλεσης του, εντοπίστηκαν ταυτόχρονα

² Στην προκείμενη περίπτωση τα υπό διερεύνηση αδικήματα, πέραν εκείνων που εξετάζονταν και καταγράφονταν στο Ένταλμα Έρευνας δυνάμει του οποίου κατασχέθηκαν τα επίδικα τεκμήρια, ήταν το **αδίκημα της παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου** κατά παράβαση του **Άρθρου 135(2) του Κεφ. 154**, αδικήματα κατά παράβαση του **Άρθρου 26(1)(ε)(2) και (4) του περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμου του 2001, Ν. 138(Ι)/2001**, το αδίκημα της **Κλοπής από Δημόσιους Λειτουργούς** κατά παράβαση του **Άρθρου 267 του Κεφ. 154** και το αδίκημα της **Παράνομης Κατοχής Περιουσίας** κατά παράβαση του **Άρθρου 309 του Κεφ. 154**.

κατά την εκτέλεση του ιδίου Εντάλματος, καθώς και το γεγονός ότι για όλα υπήρξε εύλογη αιτία ότι σχετίζονταν με ποινικά αδικήματα, ορθά τέθηκαν όλα τα τεκμήρια ενώπιον ενός Δικαστή για την ενιαία δικαιοδοτική αξιολόγηση του χειρισμού τους.

Με κάθε σεβασμό, η πιο πάνω προσέγγιση δεν συνάδει με το τι ρητά προβλέπεται στις σχετικές νομοθετικές πρόνοιες.

Όπως δε ορθά επισημαίνεται από τους ευπαιδευτους συνηγόρους του Αιτητή, μια από τις προϋποθέσεις που τίθενται στο **Άρθρο 33** του **Κεφ. 155** είναι όπως περιουσία που κατασχέθηκε και δεν αναφέρετο στο ένταλμα έρευνας μεταφερθεί ενώπιον του Δικαστή που εξέδωσε το ένταλμα έρευνας. Και τούτο σε αντίθεση με το τι προβλέπεται στο **Άρθρο 32** του **Κεφ. 155**, το οποίο σε συνάρτηση με τις πρόνοιες του **Άρθρου 27** δεν διαλαμβάνει τέτοιο περιορισμό εφόσον τα πράγματα που κατασχέθηκαν βάσει του **Άρθρου 27** μεταφέρονται *«ενώπιον του Δικαστηρίου από το οποίο εκδόθηκε το ένταλμα έρευνας ή ενώπιον άλλου Δικαστηρίου για να τύχει αυτό μεταχείρισης σύμφωνα με το νόμο»*.

Η πλευρά του Γενικού Εισαγγελέα, χωρίς να αμφισβητεί ότι το υπό κρίση Διάταγμα Κατακράτησης εκδόθηκε από Δικαστή άλλον από εκείνον που

εξέδωσε το Ένταλμα Έρευνας, αντιτείνει ότι «ακόμη και αν θεωρηθεί ότι υπήρξε παρέκκλιση από το γράμμα του άρθρου 33 του Κεφ.155, αυτή δεν συνεπάγεται ακυρότητα, ούτε ανυπαρξία δικαιοδοσίας, αλλά συνιστά δικονομική παρατυπία, η οποία δεν θεμελιώνει λόγο έκδοσης προνομιακού εντάλματος *Certiorari*».

Δεν συγκλίνω με την πιο πάνω τοποθέτηση.

Όπως είναι νομολογημένο η υπέρβαση εξουσίας από το Κατώτερο Δικαστήριο συνιστά λόγο για έκδοση Προνομιακού Εντάλματος. Η μη εκπλήρωση, εν προκειμένω, ρητής προϋπόθεσης για την άσκηση της νομοθετικά παρεχόμενης στο Δικαστήριο δικαιοδοσίας για την έκδοση του υπό συζήτηση Διατάγματος Κράτησης Τεκμηρίων, ήτοι της μεταφοράς των κατασχεθέντων αντικειμένων που δεν αναφέρονταν στο Ένταλμα Έρευνας ενώπιον του Δικαστή που εξέδωσε το Ένταλμα, αναμφίβολα αποτελεί υπέρβαση εξουσίας (**Αναφορικά με την Αίτηση του Τσιαμπάρτα κ.ά., Πολιτική Αίτηση Αρ. 176/2021, ημερ. 3/9/2021**).

Υπό το φως των πιο πάνω, βρίσκω ότι στο βαθμό που το Κατώτερο Δικαστήριο προχώρησε στην έκδοση Διατάγματος Κατακράτησης Τεκμηρίων που δεν αναφέρονταν στο Ένταλμα Έρευνας και το οποίο

Ένταλμα Έρευνας δεν είχε εκδοθεί από το ίδιο αλλά από άλλο Δικαστήριο, ενήργησε καθ' υπέρβαση της δικαιοδοσίας του.

Εκδίδεται, συνεπώς, Προνομιακό Ένταλμα *Certiorari* με το οποίο το Διάταγμα Κατακράτησης Τεκμηρίων, ημερ. 14/4/2025, στην έκταση που αφορά αντικείμενα που δεν αναφέρονταν στο Ένταλμα Έρευνας, ακυρώνεται³.

Επιδικάζονται υπέρ του Αιτητή και εναντίον του Καθ'ου η Αίτηση έξοδα, όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Λ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ-ΑΝΔΡΕΟΥ, Δ.

³ Δέστε την υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση του Κ.Κ., Πολιτική Αίτηση Αρ. 152/2022, ημερ. 23/11/2022**, η οποία ακολουθήθηκε και στην υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση του J.W., Πολιτική Αίτηση Αρ. 119/2023, ημερ. 26/10/2023**, αναφορικά με τη δυνατότητα της εν μέρει ακύρωσης ενός εντάλματος.